

## POSTANOWIENIE

 O UMORZENIU ŚLEDZTWA O UMORZENIU DOCHODZENIAna podstawie art. 17 § 1 pkt 1 i 2, ~~222~~ k.p.k., ~~art. 17 § 1 pkt 1 i 2~~

kom. Mirosław Antczak

(stopień, imię i nazwisko)

08.03.2008

d d m m r r r r

w sprawie zawiadomienia Kaliskiego Stowarzyszenia Pomocy dla Zwierząt "Help Animals" o znęcaniu się nad zwierzętami w Schronisku dla Bezdomnych Zwierząt w Kaliszu tj. o czyn z art. 35 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt z dn. 21.08.1997 r. oraz o fałszowaniu i przekazywaniu fałszywej dokumentacji dotyczącej ilości zwierząt przyjmowanych do schroniska oraz ilości padłych i poddanych eutanazji ~~przeciwko podejrzanemu(cej)~~

(dokładne określenie i kwalifikacja prawna czynu (ów) będącego przedmiotem postępowania)

(wypełnić, jeżeli w sprawie występuje - imię, nazwisko, opis i kwalifikacja prawna zarzucanego czynu)

zwierząt tj. o czyn z art. 271 kk.

## postanowił

 umorzyć śledztwo umorzyć dochodzenie

w sprawie ~~przeciwko podejrzanemu(cej)~~ znęcania się nad zwierzętami w Schronisku dla Bezdomnych Zwierząt w Kaliszu tj. o przestępstwo z art. 35 ust. 1 ustawy z dn. 21.08.1997 r. o ochronie zwierząt, oraz fałszowanie i przekazywanie fałszywej dokumentacji dotyczącej ilości zwierząt przyjmowanych do schroniska oraz ilości padłych i poddanych eutanazji zwierząt tj. o przestępstwo z art. 271 kk.

## U z a s a d n i e

Kaliskie Stowarzyszenie Pomocy dla Zwierząt "Help Animals" w Kaliszu, zawiadomiło Prokuraturę Rejonową w Kaliszu, o znęcaniu się nad zwierzętami w Schronisku dla Bezdomnych Zwierząt w Kaliszu przy ul. Warszawskiej 95, oraz o fałszowaniu i przekazywaniu fałszywej dokumentacji dotyczącej ilości zwierząt przyjmowanych do schroniska, oraz ilości padłych i poddanych eutanazji zwierząt.

(podpis policjanta)

Do zawiadomienia dołączono dokumentację, z której wynikało, że w okresie od sierpnia 2005 roku do września 2007 roku padło i zostało utylizowanych łącznie 917 zwierząt, o masie 9.375 kg.

Ustne zawiadomienie o przestępstwie złożył w tej sprawie prezes tego Stowarzyszenia, Sylwester Piechowiak.

W zawiadomieniu tym podniósł, że w schronisku panuje przepełnienie, do schroniska są przyjmowane zwierzęta także z terenu gmin i to nie tylko powiatu kaliskiego, schronisko wygląda niechlujnie, budy dla psów wymagają remontu, szlaka którą wysypany jest teren schroniska powoduje że w okresie opadów tworzy się błoto oraz że podłogi w boksach przesiąknięte jest kałem i moczem, przepełnienie w boksach powoduje że zwierzęta zagryzają się, w schronisku rozprzestrzeniają się choroby zakaźne, część psów przywiązana jest na krótkich łańcuchach, brak jest wybiegu dla psów, koty przebywające w jednym pomieszczeniu narażone są na stres, ilość padłych zwierząt poddanych utylizacji nie odpowiada liczbie zwierząt przyjętych do schroniska z czego wynika że zwierzęta są przyjmowane do schroniska poza ewidencją, w schronisku w okresie 2,5 roku zginęło ponad 900 zwierząt.

W sprawie tej wszczęto i przeprowadzono dochodzenie, o czyn z art. 35 ustęp 1 ustawy z dn. 21.08.1997 r. o ochronie zwierząt. Ustawa o ochronie zwierząt, w art. 6 punkcie 2, określa, że przez znecanie się nad zwierzętami należy rozumieć zadawanie lub świadome dopuszczenie do zadawania bólu lub cierpienia. Następnie w artykule tym wymienionych jest piętnaście przypadków, których wystąpienie kwalifikuje dany przypadek jako przestępstwo znecania się nad zwierzętami.

W trakcie trwania dochodzenia przesłuchano licznych świadków, zabezpieczono szereg dokumentacji, dokonano oględzin. Z poczynionych w trakcie trwania dochodzenia ustaleń nie wynika, aby w schronisku miały miejsce takie przypadki, które artykuł 6 wspomianej ustawy kwalifikuje jako przestępstwo znecania się nad zwierzętami.

Jak ustalono, warunki w których przebywają zwierzęta w schronisku, są trudne, zarówno z uwagi na dużą ilość zwierząt w schronisku, zdecydowanie przekraczającą ilość zwierząt dla których

w założeniu miały być przeznaczone schronisko, jak i z powodu wyłożonego szlaką podłoża, na którym posadowione jest znaczna ilość boksów dla psów, i przy którym trudno jest zachować właściwe warunki bytowe i sanitarne, a także z powodu złego stanu technicznego części bud dla psów.

Z poczynionych ustaleń wynika jednocześnie, że przy takich trudnych warunkach, w których przebywają zwierzęta, pracownicy schroniska dążą staranności aby zwierzęta miały zapewnione odpowiednie warunki, i to pomimo, że liczba zwierząt którymi opiekuje się każdy z zatrudnionych w schronisku sanitariuszy zwierząt, jest bardzo duża. Zatrudnieni w schronisku sanitariusze zwierząt, tj. Arkadiusz Pokojowczyk, Ewa Raniś, Jadwiga Goral, Dorota Klimińska, Piotr Gałka i Marek Jarzembski, mają w zakresie swoich obowiązków opiekę nad częścią przebywających w schronisku zwierząt, psów lub kotów, zwierząt dorosłych lub szczeniąt i kociąt. Z ich zeznań wynika, że pomieszczenia dla zwierząt są sprzątane regularnie, woda i karma podawane jest codziennie ~~świeżo~~ przy czym karma ciepła jest przygotowywana codziennie świeża, że prowadzone są zabiegi sanitarne, że zwierzęta miały i mają opiekę weterynaryjną.

Ustalono, że pomimo codziennego sprzątnięcia pomieszczeń dla psów, dochodziło do zabrudzenia tych pomieszczeń, lecz nie wynikało ono z zaniedbania ze strony pracowników schroniska, lecz z powodu dużej liczby psów przebywających w boksach. Liczba psów przebywających w schronisku była znacznie wyższa niż liczba psów, dla których w założeniu miało być przeznaczone schronisko. Tak znaczna liczba psów, oraz trudne do utrzymania czystości podłoża wyłożone szlaką, powodowały, że pomimo podejmowanych przez pracowników schroniska starań, pomieszczenia dla psów szybko ulegały zabrudzeniu.

O tym, że pomimo trudnych warunków, w których przebywają zwierzęta, pracownicy schroniska dążą staranności aby zwierzęta miały zapewnione odpowiednie warunki, świadczą także zeznania wolontariuszy, którzy pomagali w wykonywaniu różnego rodzaju prac na terenie schroniska, tj. zeznanie Aleksandry Sypolowskiej i Agnieszki Żukowskiej.

Jak ustalono, schronisko co najmniej raz w roku było wizytowane przez lekarza weterynarii Powiatowego Inspektoratu Weterynarii.

Po zakończeniu kontroli, sporządzono raporty z wizytacji schroniska dla bezdomnych zwierząt. W raportach tych wskazywano niedociągnięcia, zalecano podjęcie określonych działań lub usunięcie stwierdzonych uchybień.

Z analizy tych raportów, wynika, że uczestniczący w wizytacji lekarze weterynarii, nie stwierdzali zaistnienia przypadków znechania się nad zwierzętami. Stwierdzone uchybienia to przykładowo brak określonego rodzaju dokumentu handlowego, przechowywanie kosserw w niewłaściwych warunkach, zbyt mała pojemność pojemników do przygotowywania karmy, nie prowadzenie codziennego raportu z produkcji /wszystkie te przypadki ujęte w raporcie za 2005 rok/.

Każdorazowo w wizytacjach takich uczestniczył także przedstawiciel Urzędu Miejskiego, który także nie stwierdzał tego typu przypadków, które mogłyby wyczerpywać znamione przestępstwa znechania się nad zwierzętami.

W trakcie trwania dochodzenia ustalono, że przepełnienie schroniska wynika zarówno z przyjmowania do schroniska wszystkich zwierząt dostarczonych, podrzuconych lub odłożonych, i to zarówno na terenie Kalisza, jak i spoza Kalisza, a także z małej aktywności byłego kierownika schroniska w działaniach zmierzających do zmniejszenia przepełnienia poprzez adopcje zwierząt.

Przyjmowanie zwierząt do schroniska, pomimo jego przepełnienia, wynika ze skali zjawiska bezdomności zwierząt, a także z konieczności reagowania na wezwania związane z walącymi się, zagrażającymi ludziom, bezpiecznymi psami.

W trakcie prowadzonego dochodzenia zebrano materiał z którego wynika, że postępowanie kierownictwa i pracowników Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Kaliszu, nie wyczerpuje ustawowych znamion przestępstwa, w związku z czym dochodzenie w sprawie znechania się nad zwierzętami postanowiono umorzyć, na zasadzie art. 1781 pkt 2 kpk.

Przedmiotem procesowego zainteresowania w trakcie prowadzonego dochodzenia, było także podane w zawiadomieniu informacja, o nieprawdziwych danych podawanych przez kierownictwo schroniska, a dotyczących zwierząt padłych w schronisku.

Podstawą do ustalenia ilości padłych w schronisku zwierząt, były dla zawiadniającego dokumenty dotyczące ilości padliny przekazywanej przez Schronisko dla Bezdomnych Zwierząt w Kaliszu, do zakładu utylizacyjnego. Z dokumentacji tej wynikało, że w okresie od sierpnia 2005 roku do września 2007 roku, schronisko przekazało do zakładu utylizacyjnego 912 sztuk padliny, o łącznej masie ok. 9.175 kg. Jak ustalono, takie obliczenie ilości padłych zwierząt, już w założeniu opierało się na błędzie. Założono bowiem, że ilość przekazywanej do utylizacji padliny, odpowiada ilości padłych w schronisku zwierząt. Tymczasem zwierzęta padłe w schronisku, stanowiły tylko część padliny, przekazywanej do utylizacji. Pozostałą część stanowiły: ślepe mioty i te zarówno te pochodzące ze schroniska jak i te podrzucone do schroniska, zwierzęta pochodzące z wypadków komunikacyjnych, zwierzęta martwe podrzucone do schroniska, zwierzęta które dostarczono do schroniska chore lub ranne które decyzją lekarza weterynarii zostały poddane eutanazji.

Jak ustalono, kierownictwo schroniska dokłądną ewidencje zwierząt przewijających się przez schronisko, prowadzi dopiero od IV kwartału 2007 roku. Poprzednio do III kwartału 2007 roku w schronisku nie prowadzono ewidencji obejmującej ślepe mioty /zarówno te pochodzące od psów ze schroniska, jak i podrzucone do schroniska/, zwierzęta oddane do utylizacji a pochodzące z wypadków komunikacyjnych, zwierzęta martwe podrzucone do schroniska, zwierzęta chore i ranne dostarczone do schroniska które następnie poddano eutanazji, nie ma w chwili obecnej możliwości aby dokładnie ustalić, jaka część z przekazywanej do utylizacji padliny, stanowiły zwierzęta padłe w schronisku, a jaka część stanowiły inne zwierzęta.

Prowadzono obecnie w schronisku ewidencje, obejmujące wszystkie zwierzęta przewijające się przez schronisko oraz zwierzęta wobec których schronisko podejmuje interwencje, daje podstawy do przytoczenia, że spośród padlin oddanej do utylizacji, te które padły w schronisku, stanowią mniejszą część w porównaniu z padliną pochodzącą od zwierząt spoza schroniska i ze ślepinami miotami.

Brak dokładnych danych dotyczących wszystkich zwierząt, które przewiozły się przez schronisko do IV kwartału 2007 roku i wobec których pracownicy schroniska podejmowali interwencje, będący rezultatem

nie prowadzenie stosownej dokumentacji, uniemożliwia ustalenie, czy dane podawane przez kierownictwo schroniska, a dotyczące zwierząt padłych w schronisku, były prawdziwe.

Mając to na uwadze, dochodzenie w tym zakresie postępowano unorzyc z powodu braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popeknienia przestępstwa /art. 17§1 pkt 1 kpk/.

kom. Mirosław Antczak

4. Ds. 3909 / 07

Wojciech Tomczyk Prokurator Prokuratury Rejonowej  
(imię i nazwisko prokuratora)

w Kaliszu po zapoznaniu się w dniu  
z aktami sprawy RSD-KP-2687/07  
(numer sprawy w jednostce Policji)

24 03 2008  
d d m m r r r r

na podstawie art. 305 § 3 i 325e § 2 k.p.k. **zatwierdza** powyższe postanowienie o umorzeniu śledztwa / dochodzenia \*

PROKURATOR  
Wojciech Tomczyk  
(pieczęć i podpis prokuratora)

**Pouczenie:**

Stronom procesowym przysługuje prawo przejrzenia akt sprawy i złożenia pisemnego zażalenia na powyższe postanowienie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 306 § 1, 465 § 2, 428 § 1 w zw. z 465 § 1 k.p.k.). Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 k.p.k.).

Jeżeli prokurator nadal nie znajdzie podstaw do wniesienia aktu oskarżenia wyda ponownie postanowienie o umorzeniu śledztwa / dochodzenia\*. W takim wypadku pokrzywdzony, który wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1 k.p.k., może wnieść akt oskarżenia w terminie miesiąca od daty doręczenia odpisu postanowienia. Akt oskarżenia winien spełniać wymogi określone w art. 55 § 1 i 2 k.p.k.

Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 k.p.k.).

Zażalenie na powyższe postanowienie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który zatwierdził postanowienie. Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 i 460 k.p.k.).

Po uprawomocnieniu się postanowienia prokurator wyda decyzję w przedmiocie dowodów rzeczowych.

**Zarządzenie:**

Na zasadzie art. 100 § 2 k.p.k. odpis postanowienia doręczyć:

- pokrzywdzonemu (ej) – imię i nazwisko oraz adres / adresat \* w aktach sprawy – karta(y) nr: .....
- pełnomocnikowi pokrzywdzonego (ej) – imię i nazwisko oraz adres / adresat \* w aktach sprawy – karta(y) nr: .....
- podejrzanemu (ej) – imię i nazwisko oraz adres / adresat \* w aktach sprawy – karta(y) nr: .....
- obrońcy podejrzanego (ej) – imię i nazwisko oraz adres / adresat \* w aktach sprawy – karta(y) nr: .....
- ustawowemu przedstawicielowi – imię i nazwisko oraz adres / adresat \* w aktach sprawy – karta(y) nr: .....

Powiadomić o umorzeniu śledztwa / dochodzenia \*:

- osobę, która złożyła zawiadomienie – imię i nazwisko oraz adres / adresat \* w aktach sprawy – karta(y) nr: .....
- instytucję państwową, samorządową lub społeczną, która złożyła zawiadomienie .....  
(nazwa instytucji i jej adres)
- przełożonych podejrzanych zatrudnionych w instytucjach państwowych, samorządowych i społecznych, uczniów i słuchaczy szkół oraz żołnierzy .....

24 03 2008  
d d m m r r r r

PROKURATOR  
Prokuratury Rejonowej  
w Kaliszu  
Wojciech Tomczyk  
(podpis prokuratora)

\* niepotrzebne skreślić  
 postawić znak x w odpowiedniej kratce i uzupełnić treść